

NATURA ȘI OMUL

Nr. 1 • 26 octombrie 2000 • Publicație editată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

"NATURA ȘI OMUL"

... este o temă pe care Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova a abordat-o cu prioritate, în decursul activității sale. Ne aflăm deja la cea de-a XI-a ediție a Simpozionului Național Interdisciplinar "NATURA ȘI OMUL", simpozion care reunește în fiecare an oameni de știință, specialiști în antropologie, biologie, geologie, paleontologie, muzeografie, ecologie și nu numai. Tema cuprinde nenumărate domenii, pentru că, în oricare dintre ele, interacțiunea om-natură este prezentă. Dar activitatea muzeului nostru nu se adresează numai oamenilor de știință. Considerăm că, mai mult ca oricând, instituția noastră este chemată să facă înțeleasă oamenilor de toate vârstele, de nivele de pregătire diferite, problematica variatelor domenii ale naturii, prin prezentarea un material vizual diversificat. Colectivul nostru de cercetători specializați își dedică întreaga muncă păstrării și conservării naturii și a bunurilor muzeale, educării populației în spiritul respectării naturii și a valorilor trecutului. "Pământul nu este o moștenire de la părinți, ci un împrumut de la copiii noștri" spune un vechi proverb al indienilor americani. De aceea, ne-am asumat rolul de muzeu-școală, elaborând tematici tot mai specializate, de cele mai multe ori în concordanță cu programele școlare.

Ca o completare necesară a modalităților în care ne adresăm publicului, edităm această publicație, "NATURA ȘI OMUL", ce va conține informații privind activitatea muzeului nostru, articole despre natură și om, curiozități sau lucruri mai puțin cunoscute, care sperăm să capteze interesul publicului larg.

Emilia IANCU, Director al Muzeului de Științele Naturii Prahova

FARMACIA VERDE

Din cele mai vechi timpuri, sănătatea a avut prioritate în viața oamenilor, ca și asigurarea hranei, a locuinței și a îmbrăcăminte.

Pentru îngrijirea bolnavilor, oamenii primitivi aveau cunoștințe empirice de medicină, folosind, în primul rând, o mare varietate de

plante medicinale.

Primele mărturii scrise despre plantele medicinale ne-au rămas de la sumerieni, populație care a trăit cu 8000 de ani în urmă în zona râurilor Tigru și Eufrat din Asia.

urmare în pagina 2

Omul și peștera

Din paleolitic în Țara marelui Hapi

pagina 3

PROGRAMUL SIMPOZIONULUI NAȚIONAL INTERDISCIPLINAR "NATURA ȘI OMUL"

- ediția a XI-a -

pag. 4-5

Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova se prezintă

pagina 7

FARMACIA VERDE

continuare din pagina 1

În Egiptul antic, plantele medicinale erau foarte mult prețuite, fapt atestat de textele scrise pe papirusurile descifrate în timpurile noastre. Toate aceste cunoștințe au fost apoi preluate de medicina greacă, care la rândul ei le-a îmbogățit substanțial. De la Hipocrat (460-375 î.e.n.), cel mai mare medic al Greciei și în același timp al antichității, ne-a rămas vestita lucrare "Corpusul hipocratic", în care sunt descrise peste 1000 de plante medicinale.

Multimilenara medicină chineză este de asemenea renumită prin numărul mare de plante medicinale folosite în terapeutică și prin lucrările de specialitate. Tezaurul medicamentos al farmaciei vechi chineze cuprinde peste 1094 de remedii vegetale, dintre care unele se folosesc cu succes și astăzi: ricinul, salvia, piperul, stricnina, rubarba, camforul, ghinsengul etc. Un aport însemnat la îmbogățirea arsenalului terapeutic bazat pe plante medicinale l-a adus și farmacia indiană. Vechile scrieri religioase pomenesc, între altele, și despre leacurile vegetale, printre care cânepa, smirna, muștarul, aconitul, liciul, scorțișoara, cuișoara, ghimbirul.

Medicina modernă datorează mult și farmacologilor empirice ale triburilor africane și americane. Strofantina, calabarul, cofeina, descoperite de europeni de-abia în secolul al XIX-lea, erau folosite în mod curent de toate triburile Africii centrale. Pe de altă parte, de la străvechea civilizație precolumbiană a băștinașilor din America, farmacia modernă a preluat cocaina, chinina, ipecacuana etc.

Și în țara noastră, vechii daci au folosit în mod curent plantele medicinale cu

efect diuretic, vomitiv, sudorific, cicatrizant, antihemorrhagic, purgativ. Rostopasca, valeriana, smirna, tămâia fac parte dintre cele peste 40 de plante medicinale cunoscute de daci, plante care au fost preluate apoi de farmacia romană. Vechile documente arată rolul preponderent al "buruienilor de leac" folosite în țara noastră, iar în anul 1578 apare la Cluj una din primele cărți în care se face o descriere amănunțită a plantelor medicinale și a folosirii lor. Oamenii credeau că acestea ar avea puteri misterioase, ascunse, din care cauză folosirea lor se făcea însoțită de vrăji și descânțece. Cercetările științifice au arătat că plantele medicinale conțin substanțe active specifice cu acțiuni tămăduitoare. Astăzi procentul plantelor medicinale folosite pentru prepararea produselor farmaceutice reprezintă a treia parte din totalul substanțelor chimice de sinteză.

Până în secolul al XIX-lea, fitoterapia, sau terapia bazată pe plante medicinale, a fost suverană în medicină. Cu timpul, odată cu succesele înregistrate de chimioterapia de sinteză totală sau parțială, ea a trecut pe locul doi, aruncându-se pentru o vreme un vâl de uitare asupra acestor vechi și sigure mijloace de vindecare. În ultimii ani însă, s-a produs un reviriment în redescoperirea plantelor medicinale,

Horoscop floral

Din momentul în care venim pe lume, toți suntem ocrotiți de un Copac, o Piatră, o Culoare, un Sunet, și nu numai. Toți avem și câte o "plantă ocrotitoare". Proprietățile ei curative ne ajută să ne apărăm de bolile la care suntem predispuși. Din tabelul de mai jos puteți afla care este planta ce corespunde zodiei dumneavoastră. Atenție! Toate plantele pot fi cumpărate de la Plafar, dar astrologii spun că cele pe care "le culegi cu mâna ta" sunt mult mai eficiente.

21.03 - 19.04	Berbec	Pădădie
20.04 - 20.05	Taur	Gălbenele
21.05 - 21.06	Gemeni	Podbal
22.06 - 22.07	Rac	Mușetel
23.07 - 22.08	Leu	Sunătoare
23.08 - 22.09	Fecioară	Cicoare
23.09 - 22.10	Balanță	Coadă șoricelului
23.10 - 21.11	Scorpion	Obligeană
22.11 - 21.12	Săgetător	Urzică
22.12 - 19.01	Capricorn	Tătăneasă
20.01 - 18.02	Vărsător	Roiniță
19.02 - 20.03	Pești	Pătăgină

oferindu-se un câmp foarte larg progresului medicinei moderne.

În cadrul rubricii "FARMACIA VERDE" va fi prezentată câte o plantă medicinală, principalele moduri de folosire și bolile asupra cărora are efect curativ. În numărul viitor al publicației vom vorbi despre COADA ȘORICELULUI (Alchillea millefolium), supranumită "leacul tuturor relexor".

Galeria oamenilor de știință

Nicolae KRETZULESCU
(1812-1900)

Este socotit a fi fost primul medic din Muntenia care a avut ideea înființării unei școli sanitare elementare, care să scoată ajutoare pentru medicii ce practicau în principate.

N.Kretzulescu a studiat medicina la Montpellier și Paris. A înființat, în 1842, pe lângă Spitalul Colțea, "Școala mică de chirurgie", pentru ai cărei elevi el a scos un "Manual de anatomie descriptivă" (1843). A fost membru al Academiei Române și om politic.

Francisc Iosif RAINER
(1874-1944)

Medic, anatomist și antropolog român. Profesor universitar la Iași și București. Membru de onoare al Academiei Române.

Îi aparține aforismul "Anatomia este știința formei vii" și este creatorul școlilor științifice de anatomie de la Iași și București. A inaugurat, în România, studiile de antropologie fizică, colaborând cu Dimitrie Gusti la câteva monografii etnoantropologice. Promotor al concepțiilor evoluționiste și funcționale în morfologie.

OMUL și PEȘTERA

Din cele mai vechi timpuri, oamenii s-au adăpostit în peșteri, ele fiind cele mai simple locuințe pe care însăși natura le oferea. Locuirea peșterilor de către omul primitiv este atestată de numeroase urme. Arheologia ne arată că peșterile au folosit oamenilor ca adăpost din perioade imemorabile până prin anul 10.000 î. Hr., adică în paleolitic. Dar și după ce ele au fost abandonate, pentru spații deschise, ele au devenit în imaginarul umanității lăcașuri ale spiritelor sau locuri magice unde oamenii se întâlnesc cu divinul. De aceea, peșterile apar des în vechile mitologii, mai mult sau mai puțin frecvent după natura geologică a tărurilor

Din paleolitic în Țara marelui Hapi

pe care locuiau respectivii lor creatori.

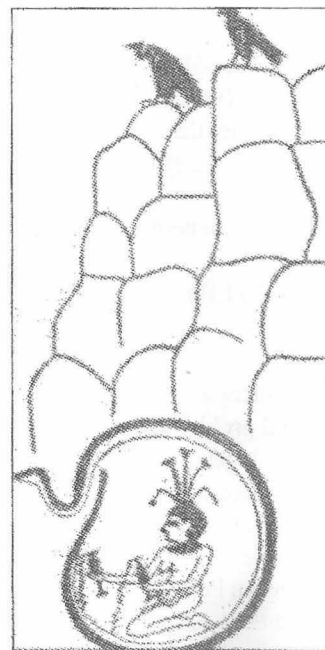
În Egipt, de pildă, nu se prea află peșteri naturale. De aceea, peșterile lipsesc aproape cu desăvârșire din mitologia unuia din cele mai importante și mai vechi popoare ale antichității.

Totuși, există în mitologia egipteană o mențiune în legătură cu izvoarele Nilului. "Dar al Nilului" pentru locuitorii săi, Egiptul antic nu cunoștea sursa acestui binefăcător miraculos, izvoarele marelui fluviu fiind descoperite abia în anul 1860. Egiptenii acelor vremuri credeau că marele Hapi, cum numeau ei Nilul, izvorăște dintr-o peșteră în care tronează în chip de divinitate și își varsă apa din două amfore. În jurul peșterii, stătea încolăcit un șarpe uriaș, în chip de paznic al

izvoarelor. Locul unde se afla această peșteră era pe cât de necunoscut, pe atât de inaccesibil muritorilor, după cum o atestă un vechi imn închinat Nilului, conservat pe un papirus egiptean: "Nu-i știe nimeni locul zadarnic căutat,/ Și peșterile-i nimeni în scrieri n-a aflat".

Cu toate că nu aveau peșteri naturale, vechii egipteni au săpat caverne artificiale, pentru a le sluji drept lăcașuri de cult: așa numitele temple hipogee.

Astfel de temple subterane sunt cele de la Abu Simbel, unul dedicat lui Ra, altul lui Hathor, ambele cu statui de peste 20 de metri înălțime, cele de la Beir-el-Bahari, de la Den, de la Ibrim sau peștera de la Samun, numită și Peștera Crocodililor, din pricina sutelor de mumii de crocodili,

Izvoarele Nilului se află într-o peșteră străjuită de un șarpe

care, împreună cu cele umane sau ale altor animale, împodobesc podeaua sălilor.

(va urma)

PROGRAMUL SIMPOZIONULUI NAȚIONAL

JOI, 26 octombrie 2000

Sala Studio Equinox
Palatul Culturii Ploiești

ORELE 10.00

ȘEDINȚA INAUGURALĂ

Moderator: Emilia Iancu

Director - Muzeul Județean de Științele
Naturii Prahova

Cuvânt de deschidere:

Mircea Cosma

Președinte - Consiliul Județean Prahova

Alexandru Dan Dragu

Prefect - Prefectura Județului Prahova

Radu Coroamă

Director - Ministerul Culturii - Direcția
Muzeelor și Colecțiilor

Florin Sicoe

Inspector Șef - Inspectoratul pentru
Cultură Prahova

Constantin Bălăceanu Stolnici

Director Onorific - Academia Română -
Centrul de Cercetări Antropologice "Fr.

Rainer" București

Aurel Lupu

Inspector General - Inspectoratul Școlar
Prahova

ORELE 11.00

LUCRĂRI ÎN PLEN

1. Educația și implicarea publicului
privind problema peisajului cultural.

Emilia Iancu - Ploiești; Victor Petrescu -
Ploiești; Roxana Manolache - Ploiești

2. Noutăți din domeniul agro-ecologiei
moderne.

Drăgușoiu Petre - Ploiești

3. Aspectele antropologice ale implicării
femeii în societatea contemporană.

Cristiana Glavce - București

4. Muzeul și comunitatea la începutul
mileniului III.

Radu Stancu - București

5. Adaptările muzeologiei în societatea
contemporană.

Dumitru Morariu - București

6. Rolul informaticii în relația muzeelor de
științele naturii - public, la granița dintre
milenii.

Mihai Stănescu - București

ORELE 15.00

LUCRĂRI PE SECȚIUNI

Secțiunea I - ANTROPOLOGIE

Moderator: Cristiana Glavce

Director - Centrul de Cercetări "Fr.
Rainer", București

1. Secvența grupelor sanguine ale sistemului
OAB în Transilvania.

Corneliu Vulpe - București; Eleonora Luca
- București

2. Aspecte antro-po-medicele în așezări din
culoarul Bran-Brașov.

Eleonora Luca - București; Corneliu Vulpe
- București; Valentin Toma - București;

Monica Petrescu - București

3. Câteva considerații asupra descoperirii
primului craniu deformat pe teritoriul
României.

Nicolae Mirițoiu - București; Andrei D.

Soficaru - București

4. Specificul unor populații din Extremul
Nord

Dan Lovinescu Laufer - București

5. Variabilitatea hormonilor gonadali pe
un lot de tinere femei din sudul României

Emilia Iancu - Ploiești; Cristiana Glavce -
București; Alexander Rodewald -

Germania; Ligia Apăvăloae - București

6. Relații între nivelul hormonilor sexuali
și tipologia constituțională pe un eșantion
de tinere femei din județul Prahova

Cristiana Glavce - București; Emilia Iancu -
București; Alexander Rodewald -

Germania; Ligia Apăvăloae - București

7. Influența condițiilor socio-economice
asupra calității biologice a nou născutului.

Cristiana Glavce - București; Corina
Valentin - București; Ligia Apăvăloae -

București; Dana Ciriță - București

8. Complementaritatea medicină modernă
- medicină tradițională.

Cornelia Guja - București; Călin Dolcoș -

București; Elena Iliescu - București; Sorin
Băiculescu - București

9. Integrarea omului prin interfețe.
Complexitatea variabilității interumane.

Călin Dolcoș - București; Cornelia Guja -
București; Lăcrămioara Mureșan -

București; Sorin Băiculescu - București

10. Model matematic-antropologic pentru
tendențele de conviețuire în Uniunea
Europeană.

Sorin Băiculescu - București; Cornelia
Guja - București; Lăcrămioara Mureșan -

București; Călin Dolcoș - București

11. Spirala - o modelare matematică și
inforenergetică a evoluției.

Virgil-Florin Duma - Timișoara

12. Cauzele spirituale ale bolilor.
Interacțiuni energetice și informaționale în
familie și societate.

Virgil-Florin Duma - Timișoara; C.I.
Claudian Dumitriu - Timișoara

13. Aspecte genetice ale diversității morfo-
antropologice prin coeficientul D2
(Mahalanobis) la populații din Muntenia.

Maria Vlădescu - București; Ruxandra
Băldescu - București

14. Conflictul nevrotic în adolescență.

Elena Radu - București; Brândușa
Orășeanu - București; Luminița Ciotaru -

București; Camelia Șandru - București

15. Aspecte antropologice privind unele
populații polare.

Dan Lovinescu Laufer - București

16. Migrarea populațiilor rurale spre cen-
tre urbane în perspectiva antropologiei
culturale.

Emil Pârveu - București

17. Date asupra heritabilității în procesul
creșterii copiilor.

Maria Știrbu - Iași; G. Miu - Iași; M. Istrate
- Iași

18. Considerații asupra structurii
antropologiei cefalo-faciale morfologice și
tipologice la două populații din Moldova.

Ana Țarcă - Iași; Dan Botezatu - Iași;
Monalisa Stupu - Iași

INTERDISCIPLINAR "NATURA ȘI OMUL" - Ediția a XI-a

19. Dermatoglifele, expresie fidelă a endogamiei.

Ana Țarcă - Iași

20. Variabilitatea unor indicatori fiziometrici la populația din Răchiteeni, Iași.

Maria Istrati - Iași; Cătălin Fedor - Iași

21. Considerațiuni asupra istoriei gerontopologiei și definirea acesteia.

Emilia Iancu - Ploiești; Vladimir Gusic - Ploiești; Vifor Corneliu Verzescu - Ploiești

Secțiunea II FLORA, FAUNA

Moderator: Aurora Marcu

1. Politica europeană de conservare a plantelor - un model de integrare europeană a grădinilor botanice.

Aurora Marcu - Galați

2. Unele medicamente folosite în tratamentele preventive ale mamiferelor marine în condiții de captivitate.

Gabriela Plotoagă - Constanța; Adela Bologna - Constanța

3. Modificări cantitative ale ichtiofaunei pelagice de la litoralul românesc al Mării Negre în perioada 1981 - 1997 și factorii determinanți.

Elena Șerbănescu - Constanța

4. Fauna de miriapode din pădurile de foioase din bazinul mijlociu și superior al Argeșului

Radu Gava - Pitești

5. Ecoul naturii prahovene în inspirația poetului Panait Cerna.

Luminița Stoia - Ploiești; Ioan Neagu - Ploiești; C. Ștefan - Ploiești

6. Compatibilități - oameni și plante.

Viorica Rusu - Ploiești

7. Spațiile verzi - rezervoare de aer curat ale orașului.

Daniela Ursu - Ploiești

8. Lupul - mit și realitate.

Maria Neagu - Ploiești

9. Contribuții la cunoașterea faunei malacologice din pădurea Românești.

Corina Mihai - Ploiești

10. Mijloace de apărare la artropode.

Ecaterina Șerban - Ploiești

11. Cryptocoryne - formă și culoare

Georgeta Golișeschi - Ploiești

12. Contribuții la cunoașterea compoziției macromicobiontei rezervației naturale "Arinișul" din Sinai.

Anca Constantinescu - Ploiești

Secțiunea III GEOLOGIE, PALEONTOLOGIE

Moderator: Dumitru Frunzescu

1. Considerații privind potențialul de hidrocarburi al formațiunilor paleogene aparținând pânzei subcarpatice în sectorul cuprins între Valea Buzăului și Valea Dâmboviței.

Mihail Valentin Batistatu - Ploiești

2. Cercetări paleontologice reflectate în paginile "Verhandlungen".

Rodica Ciobanu - Sibiu

3. Rezervații și puncte fosilifere din județul Mehedinți.

Florina Diaconu - Drobeta Turnu Severin

4. Unele aspecte privind poziția faliei pericarpatică între Valea Dâmboviței și Valea Prahovei

Mihail Valentin Batistatu - Ploiești

5. Contribuții la cunoașterea foraminiferelor sarmațiene din Dobrogea de Sud.

Ileana Monica Crihan - Ploiești

6. Evoluții geomorfologice din zona cutelor diapirice de la Podenii Noi, Matia, Păcureți - ca aspecte ale impactului asupra mediului a industriei de petrol din județul Prahova.

0. Georgescu - Ploiești; Dumitru Frunzescu - Ploiești; E.V. Vasiliu - Ploiești

Gheorghe Brănoiu - Ploiești

7. Considerațiuni arheozoologice privind comportamentul ocupațional al populațiilor de cultură Noua din zona depresiunii Cracău - Bistrița

Luminița Bejnariu - Iași; M. Stupu - Iași;

8. Calcarele de Jaslo de la Vălenii de Munte - propunere de monument geologic al naturii.

Dumitru Frunzescu - Ploiești

9. Analize mineralogice de la Biserica Bordești, județul Vrancea.

Rodica Vasile - Ploiești

Secțiunea IV MUZEOGRAFIE, MUZEOTEHNICĂ, MUZEOLOGIE, EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

Moderator: Ileana Crăciun

1. Clasificarea colecțiilor minerale - principii de alcătuire

Victor Gorduza - Baia Mare

2. Colecțiile zoologice - principii de organizare și importanță.

Ioana Matache - București

3. Titlu rezervat.

Ileana Crăciun - București

4. Rezervațiile paleontologice ale județului Sibiu materializate în colecțiile muzeale.

Rodica Ciobanu Sibiu

5. Impactul antropoc al Barajului Măneciu Prahova

Bogdan Rusu - București

6. Muzeul de științele naturii într-o nouă etapă a dezvoltării sale - îndrumări practice privind conservarea preparatelor umede în scop didactic.

Ana Șerban - Ploiești

7. Dezvoltarea relației muzeu - școală pentru formarea publicului vizitator.

Constanța Micu - Ploiești; Roxana Manolache - Ploiești

VINERI, 27 octombrie
ORELE 9.30

MASĂ ROTUNDĂ

Probleme legate de activitatea muzeală
Asociația Muzeografilor Naturaliști din România

ORELE 11.00

VERNISAJ EXPOZIȚIE

"Aspecte ale strategiei de investigare a patrimoniului cultural în cadrul laboratorului Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova"

Ființa la răspântiile limbajului

Lucrarea părintelui Constantin Dogaru, "Ființa la răspântiile limbajului", apărută recent la Editura BIOEDIT a Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova, constituie, la confluența gândirii filosofice cu reflecția teologică, un necesar eveniment editorial. Nu poate fi o mai fericită introducere în biografia operei și a autorului decât prefața semnată de cunoscutul scriitor Vasile Andru, text pe care îl reproducem integral.

∞ Filosofia și harul ∞

Trepte: "Lucrurile trimit la lucruri, cunoașterea duce la cunoaștere; cunoașterea la recunoaștere, iar aceasta la mântuire. Greu nu este a cunoaște, ci a recunoaște."

Am notat acest aforism din cartea "Ființa la răspântiile limbajului" pentru că el ne prefigurează demersul: este o sondare a misterului ființei în lume, spre "a frânge taina din noi", până la marea taină a salvării.

După repere cronologice presărate în text, deducem că volumul are o istorie lungă, s-a construit în timp, a crescut cu anii, ca acele cărți care însoțesc o viață. De aici și impresia de carte trăită, și mai ales pătimită.

Constantin St. Dogaru (n. 1954) este un preot cu vocația cugetării și a meditației. Am zice că este un preot atipic, sau oricum cu o fizionomie specială. Preoția este în primul rând catafatică, adică afirmativă, adică pornește de la cunoașterea lui Dumnezeu prin activitățile Sale: creație, pronie, judecată. Dar există și preotul care se apropie de Dumnezeu pe cale apofatică

(cea ce înseamnă calea negativă), calea experimentală, cea urmată de mistici: "subiectul stă în fața lui Dumnezeu și are evidența prezenței Sale". Prin contemplație directă; prin golirea minții de chipuri și imagini în cele din urmă.

Ne raportăm aici și la formația sa preotească, dar vedem că o carte de creație este numai parțial îndatorată formației ca atare. Ziceam, părintele Dogaru are o înclinație specială făcând legătura între altar, bibliotecă și chilie; între locul slujirii și cel al tăcerii. Chilia este locul apofazei, acolo aduni putere launtrică și vedere clară.

Este împlinitor acest circuit comunicant: biserica și muntele, ca realități și ca simboluri. Chiar ființa nației noastre s-a definit și s-a întărit prin aceste două repere: biserica și muntele.

Muntele pe care Constantin Dogaru și-a revigorat lucrarea mentală este Păltinișul. Prin Noica, acest munte este de-acum anexat la geografie mitologică și sapiențială românească.

Constantin St. Dogaru, pe la

vârsta de 30 de ani, prin 1984, s-a apropiat de Constantin Noica.

L-a frecventat la "chilia de la Păltiniș" timp de trei ani. A fost un ucenic aparte: s-a apropiat cu acea atitudine cvasimonahală, făcând "ascultare" la un filosof, fără a fi, prin urmare, "confiscat".

Și prin structură launtrică, părintele Dogaru a vădit o vocație apofatică, spre cunoaștere prin experiență, prin golirea de "chipuri", prin kenosis.

Cartea sa are un dublu aspect: de tratat despre Cuvânt/Ființă, și de pelerinaj la Cuvânt/Ființă. Adică un aspect academic și altul slăvitor.

Găsim aici și erudiție, sau un recurs la surse. În acest caz, erudiția este toiagul meditației.

Informația devine personaj literar - ca și la partea valoroasă a generației postmoderne, de altfel. Informația capătă inimă.

Autorul s-a apropiat cu precădere de anumiți filosofi, de filosofii cu har - categorie aflată în vestibulul revelației.

PREOT CONSTANTIN ST. DOGARU

FIINȚA
LA RĂSPÂNTIILE
LIMBAJULUI

FIINȚA
LA RĂSPÂNTIILE
LIMBAJULUI

EDITURA BIOEDIT

Adică înțelepții din pustia schetică, autori din Filocalia, filosofi greci (Platon, Aristotel), apoi Constantin Noica și mai ales Heidegger, dar și filosofi din Orient. Evident, autorul nu are acea reticență puerilă pe care o manifestă o parte din cler pentru Orientul gânditor.

Așadar o cercetare despre cuvânt: origine, întrupare, feluri. Cuvântul uman în care se oglindesc straturile ființei, cuvânt comunicat prin voce. Cuvântul divin, Logosul, împărtășit prin Duh. Cuvântul care este fapta omului, și fapta Persoanei dumnezeiești. Cuvântul din care venim și care ne modelează chipul.

Simțim mereu, în cazul de față, tercerea de la cunoașterea prin informație la cunoașterea prin rugăciune. De pildă, autorul observă că cele cinci cazuri gramaticale sunt/pot fi închipuite sub formă imnică.

urmare în pagina 7

MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA

- se prezintă -

Conform definiției date muzeului de către Consiliul Internațional al Organizării Muzeelor (ICOM), care funcționează pe lângă UNESCO, muzeul este considerat o instituție permanentă, creată pentru conservarea, cercetarea, punerea în valoare prin diferite mijloace și, mai ales, expunerea pentru încântarea, instruirea și educarea publicului, a colecțiilor de obiecte de interes artistic, istoric, științific și tehnic. Aceasta este definiția muzeului, la modul general.

Muzeul de Științele Naturii este un muzeu de tip special, pentru că el stochează viul și

neviul, având ca scop tot instruirea și educarea publicului. Aceasta pentru interes științific, dar și pentru a trezi dragostea și interesul față de viață. Un loc important în preocupările muzeografilor îl ocupă cercetarea și păstrarea tuturor monumentelor naturii, a ceea ce este important, rar și specific unui anumit teritoriu, în pericol de dispariție.

Muzeul are o structură destul de complexă. Este format din opt secții muzeale, la Ploiești, Sinaia, Slănic și Cheia. Pe lângă acestea, mai funcționează patru laboratoare, zece depozite patrimoniale, un

sector cu probleme economice, un sector cu probleme de personal, salarizare, cabinet de informatică și editură, bibliotecă de specialitate, cabinet metodologic, arhivă, fototecă, birou tehnic, un sector de administrație și pază, atelier de întreținere a instalațiilor electrice și sanitare și a mobilierului

Cele mai importante activități ale muzeului sunt evidența materialului muzeal, cercetarea fundamentală și aplicativă - cercetarea materialului de depozit cât și cercetarea naturii - activitatea de conservare-restaurare, precum și valorificarea

cercetării, conservării și restaurării.

Colectivul muzeului are colaborări de cercetare cu institute de prestigiu, atât din țară cât și din străinătate.

(va urma)

Editura BIOEDIT

Execută, la comandă:

- pliante;
- cataloage;
- cărți de vizită;
- imprimate fără regim special;
- foi cu antet;
- calendare;
- broșuri;
- diplome etc.

Lucrările pot fi executate în una, două, trei sau patru culori.

La cerere, se pot executa și alte lucrări de tipărire, conform cererilor clientului.

Apelând la serviciile instituției noastre, economisiți cca 22% din prețul comenzii:

NU SE APLICĂ T.V.A.!

continuare din
pagina 6

Filosofia și harul

“Gramatică”, “sintaxă” au mereu două înțelesuri: unul imediat și pământean; altul metafizic. A distinge aceasta, înseamnă a face trecerea de la simțuri la spirit.

Sintaxa, de exemplu, este “legare” și-n limbaj, dar și-n astre/stare. Același sintaxă este în cer “precum și pe pământ”. Marea sintaxă (megale syntaxis) ne duce la cosmografie sau la astrofizică dar și la elucidarea unui model de formalizare unic care emană legi cerești.

Asemenea distingeri țin de o experiență a vizionarilor, pe care cărțile bune ne-o împropătează cu pătimire articulându-ni-le la viața personală, îndemnând la trecerea de la eulalie (vorbire frumoasă) la euloghie (logos frumos, adică vorbire/acțiune slăvitoare).

Și ultimile meditații ale autorului despre

cuvânt duc la isihie, la tăcerea văzătoare, tăcerea vindecării de orice nedumerire. Acesta ar fi rezumatul patristic al drumului întreit al omului, prefigurat în cartea de față.

Frumoasă este încheierea acestei cărți prin anexele docte și cele parabolice. Reținem parabola finală: La Păltiniș, filosoful Constantin Noica întâlnindu-se cu mitropolitul Antonie Plămădeală care venea acolo la schit i se adresa cu apelativul “Vecine!”. Un apelativ care nu era doar topografic, al unei vecinătăți între două locuințe, ci sugera vecinătatea între două moduri de cunoaștere, filosofic și teologic; două moduri care se întâlnesc când gânditorul știe că la început a fost harul, și că practica înțelepciunii recuperează începuturile.

Vasile ANDRU

Grădina de lângă casă

Omul visează să aibă pe Pământ un colț de rai, numai al lui. Din dorința de a fi tot timpul în mijlocul naturii, fiecare își împodobește casa cu flori, crește un animal, iar cei care au norocul să dețină un teren, îl amenajează cu

Într-o grădină poți să întâlnești cele mai interesante manifestări din lumea vie. Explorând doar o mică parte a acestui ecosistem, cu anumite particularități găsim detalii despre modul în care funcționează natura, despre conexiunile care se creează

Plantele își împart cu dărnicie darurile, așteptând la rândul lor ajutorul vietăților pentru a putea supraviețui. Aproape toate plantele dintr-o grădină cresc din semințele florilor. Să privim de aproape insectele înaripate care se așează pe o floare. Ele sunt atrase de culorile minunate, forma armonioasă și mirosul plăcut, dar și de dulcele gust al nectarului florilor, cu care se hrănesc. În timp ce zboară din floare în floare, polenul staminelor care se ia pe corpul lor se depune pe pistilul altei flori, producându-se astfel polenizarea.

Avem multe de învățat din colțul nostru de rai, dar să nu ne limităm la a observa grădina numai pe plan fizic. Ca și trupul, sufletul nostru se hrănește cu roadele ei. Priviți o floare: ea vorbește prin culorile, forma și parfumul ei, astfel încât starea noastră interioară se transformă, o pace se așterne peste suflet; se deschide și el ca o floare, pentru a oferi iubirea sa.

plante decorative sau necesare hranei.

Grădina de lângă casă este mândria oricărui bun gospodar. Este o imagine a sufletului său, un tainic vis care s-a împlinit prin lucrarea mâinilor și a naturii.

între plante și animale.

Nu numai omul se bucură de roadele grădinii sale. El își împarte comoara cu toate plantele și animalele care viețuiesc în ea: aici cresc, se hrănesc, dorm, se ascund și își construiesc locuințe insecte, păsări și animale.

Știați că...

- cel mai vechi tip de ierbar aparține Egiptului antic?

Pe peretele unui templu s-a descoperit o pictură, care înfățișează 275 de plante. Această frescă poate fi considerată drept cea mai veche formă de ierbar mural! Primul mare ierbar din lume a fost întocmit de naturalistul Ullisio Aldrovandini (1522-1605). Deși au trecut patru secole, acest ierbar se păstrează până astăzi și conține peste 5000 de plante.

- cel mai veninos șarpe din lume este "șarpele feroce"

(*Parademansia microlepidotus*) din Australia?

Veninul său este de 300 de ori mai puternic decât al șarpelui cu clopoței și de 20 de ori decât al cobrei indiană. Șarpele feroce are 2 m lungime, corpul este brun; capul este brun deschis.

- cea mai longevivă plantă este *Macrosamia*?

Este o ferigă din Australia, care trăiește 15.000 de ani. Urmează arborele Sequoia - 5.000 - 6.000 de ani; eucaliptul - 5.000 de ani; stejarul - 2.000 de ani; molidul și bradul - 600 de ani.

